

[Jørgen Jørgensen.]

men da det blev sagt i Forbindelse med Bemyndigelsesloven og hele vor handelspolitiske Situation, maa det vel have en vis Tilknytning til vore øjeblikkelige Forhold. For saa vidt er jeg ikke uenig med det ærede Medlem i, at Planøkonomiens Velsignelser er meget tvivlsomme, og at Planøkonomien i det hele taget har været en Ulykke, men det maa vist siges til Undskyldning for det, der er skeet her i Danmark, at vi jo ikke helt har kunnet sætte os uden for den Udvikling, der foregik rundt omkring om os. Vi maatte være afhængige af, hvordan Udviklingen gik rundt omkring i Europa, og det har ført os ud i Planøkonomi og Statsindgreb, som ikke er ønskelige, men som har været nødvendige og fremdeles paa visse Omraader er nødvendige.

Jeg vil gerne stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem. Det ærede Medlem og hans Parti har ved visse Lejligheder givet Tilslutning til, at sluttede Handelstraktater med andre Lande. Vil det ærede Medlem mene, at Danmark i Dag kan undlade at slutte Handelsaftaler? Jeg taler ikke om, hvad vi ønsker, og hvad vi kan faa om fem Aar, men hvad vi kan nu — netop nu. Vil det ærede Medlem mene, at nogen ansvarlig Regering i dette Land blankt vilde afvise den Mulighed for Forsyninger til det danske Folk, som ligger i, at vi benytter vore Eksportvarer til at sikre os de nødvendige Varer til Befolkningens Forbrug og Produktion? Det er jo ikke os, der har ønsket denne Tilstand. Jeg spørger altsaa direkte det ærede Medlem: Vilde han, hvis han har saa megen Fantasi — og det ærede Medlem har megen Fantasi —, at han kunde tænke sig, at han havde Regeringen, under den bestaaende Tilstand sige: vi vil ikke indlade os paa Aftaler med noget andet Land, vi vil lade Landbruget sælge det Smør, Æg og Flæsk, det kan, hvor det kan, saa maa Købmændene købe det, de kan, hvor de kan — det vil vi ikke blande os i. Vilde det ærede Medlem sige det?

Dernæst siger det ærede Medlem, at det var bedre, hvis der kommer en Krig, eller hvis der kommer et Prisfald — det sidste var dog maaske at foretrække, og det er vel da forhaabentlig ogsaa det, der ligger for —, saa var det bedre, at Danmark gik ind i denne Tilstand med Gæld og fyldte Varelagre end med tomme Lagre og ingen Gæld. Det har det ærede Medlem saa utvivlsomt Ret i, men vil det ærede Medlem ikke være saa venlig at oplyse det høje Ting om, hvordan det ærede Medlem vil bære sig ad med at skaffe disse Varer til Danmark,

som kunde føre til, at vi kunde faa denne Gæld. Hvis det ærede Medlem kan anvise den højtærede Handelsminister, hvordan han skulde kunne gøre Gæld, det vil sige tilføre Landet nødvendige Varer til Landets Produktion, selv om vi ikke er i Stand til i Dag at betale, saa vil han gøre det høje Ting og dette Land en stor Tjeneste, men hvis han ikke kan, synes jeg, at det ærede Medlem skulde lade være med at fremsætte den Slags Talemaader.

Ragnhild Andersen: Den højtærede Handelsminister gav mig Ret i de Udtalelser, jeg i Gaar fremsatte om Kødsituationen og Nødvendigheden af en Mærkerationering i Forbindelse med den Kødsituation, vi har. Jeg forstod paa den højtærede Handelsministers Udtalelser, at en Mærkerationering, som det hele ligger, maa være meget nær forestaaende, og det betragter jeg som glædeligt og som et Udtryk for, at vi snart faar den eneste retfærdige Fordelingsform, vi bør have i den Situation, vi har nu.

Den højtærede Handelsminister udtalte, at jeg triumferede over, at Underskuddet var nede paa 500 Mill. Kr. ifølge den højtærede Handelsministers Udtalelser ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, og tilføjede, at den Polemik, den Uenighed, der tidligere har været mellem Kommunerne og den højtærede Handelsminister om Underskuddet paa Handelsbalancen, drejede sig om ganske andre Tal, idet „Land og Folk“ havde paastaet, at der intet Underskud var. Jeg skal heroverfor gøre opmærksom paa, at hvad vi har gjort gældende for kort Tid siden i den Debat, der har fundet Sted, stadig væk staar fast. Vi gjorde gældende, at Regeringen havde skønnet Underskuddet for højt, og det er jo en Kendsgerning, at Regeringen har talt og skrevet om et Underskud paa Balancen paa 650—700 Mill. Kr., og at Regeringen og Handelsministeren har undladt at tage ca. 500 Mill. Kr. med, der var Forudbetaling for 1946 og Ængangsindtægter fra Skibsfarten. Disse ca. 500 Mill. Kr. har bevirket, at vi i 1947 har haft den fornødne Valuta til Raadighed, og denne Kendsgerning er der heller ikke rokket ved af den højtærede Handelsminister i Dag.

Den højtærede Handelsminister paastod, at vi var saa ihærdige til at male Situationen lysere end den var, og vilde gerne sætte mig i Alliance med det ærede Medlem Hr. Starcke, som brugte Indtægterne to Gange. Det vil dog sikkert være noget upassende at sætte mig i Alliance med det ærede Medlem Hr. Starcke, eftersom vi har fuldkommen modsatte Standpunkter i denne